

سنڌيءَ جي سکيا

(ديوناگري)

ڊاڪٽر فهميده حسين

سنڌي لئنگئيج اٿارٽي

حيدرآباد، سنڌ.

2011ع

سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ جو ڪتاب نمبر 169

سڀ حق ۽ واسطا محفوظ

سنڌيءَ جي سکيا (ديوناگري)

ڊاڪٽر فهميده حسين

مرتب:

2011ع

ڇاپو پمريون:

1000

تعداد:

= 70 روپيا

قيمت:

ايم ايڇ پنهور انسٽيٽيوٽ آف سنڌ اسٽڊيز، ڄامشورو.

پاران

Catalogue Reference

Fahmida, Hussain, Dr
Learning Sindhi (Devnagri)
Sindhi Language
Sindhi Language Authority
ISBN: 978-969-9098-77-2

Learning Sindhi (Devnagri)

by: Dr. Fahmida Hussain

Edition: First 2011

Quantity: 1000

Title: Asadullah Bhutto

Composed by: Syeda Parsa Rizvi

Published by: Taj Joyo, Secretary,
Sindhi Language Authority, National Highway,
Hyderabad, Sindh, 71000, Pakistan.

Tel: 022-9240050-53

Fax: 022-9240051

E-mail: sindhila@yahoo.com

Website: www.sindhila.org

Printer: Pakeeza printers, Hyderabad.

Digitized by M. H. Panhwar Institute of Sindh Studies, Jamshoro.

هيءَ ڪتاب، تاج جويي، سيڪريٽري سنڌي لئنگئيج اٿارٽي، ميمبرس پاڪيزه پرنٽرس
حيدرآباد، مان ڇپرائي، اداري جي آفيس، نيشنل هاءِ وي، حيدرآباد، سنڌ مان پڌرو ڪيو.

سنڌيءَ جي سکيا
(ديوناگري)

موجوده دور ۾ سنڌي ٻولي عربي- سنڌي اکرن ۾ لکي وڃي ٿي، جنهن کي گهٽ ۾ گهٽ هڪ هزار سالن جي تاريخ آهي. ان کان اڳ ۾ يا ان سان گڏوگڏ سنڌيءَ لاءِ ديوناگري بنياد وارين مختلف صورتن ۾ پڻ سنڌي ٻولي لکي ويندي هئي ۽ هندستان ۾ هن وقت سنڌي ديوناگري لپيءَ ۾ لکجي رهي آهي. موهن جي دڙي جي لکت کان هن وقت تائين سنڌي ٻوليءَ لاءِ استعمال ٿيندڙ مختلف لکتن کي ارتقائي طور سمجهڻ لاءِ ضروري آهي ته هند سنڌ جا محقق، عالم اديب انهن مختلف لپين جي جاڻ رکڻ ۽ موهن جي دڙي جي لکت مان ڦٽندڙ برهمي لپيءَ جي سڌريل صورت ديوناگري لپيءَ ۾ به جاڻ حاصل ڪن ته جيئن موهن جي دڙي جي مهن تي اُڪريل اکرن کي پڙهڻ يا decipher ڪرڻ لاءِ ڪو سنڌي تيار ٿي سگهي. هن وقت تائين اها تحقيق سائٽيفڪ بنياد تي هوندي به ڪامياب نه ٿي سگهي آهي، ڇاڪاڻ جو انهيءَ ۾ ڪو اصلوڪو سنڌي ڳالهائيندڙ شامل نه رهيو آهي، جيڪو لسانيات، ڪمپيوٽر جي جاڻ رکڻ سان گڏوگڏ مختلف لپيون به ڄاڻندو هجي.

اسان هيءَ هڪ ننڍڙو ڪتاب ٽواڻو اهو سوچي تيار ڪيو آهي ته ان جي مدد سان پاڻمرادو سکيا (Self Learning) ذريعي سرحد جي ٻنهي طرفن جا ماڻهو هڪ ٻئي جي لپين کي سمجهي اهڙي ڪنهن تحقيق جي لاءِ تيار ٿي سگهن جيڪا سنڌي ٻوليءَ جي مختلف لکتن تي روشني وجهي سگهي ۽ ان کانسواءِ ٻنهي طرفن جا ماڻهو هڪ ٻئي جو ادب پڻ پڙهي سگهن. اٿارٽيءَ پاران اٽوميٽڪ الٽي Transliteration تي پڻ ڪم هلي رهيو آهي، ضرور ڪي ٻيا سرچر اهڙو ڪم ڪرڻ چاهيندا. انهيءَ حوالي سان اهڙي سافت ويئر تي ڪم ڪندڙ ماڻهن کي پڻ هي ڪتاب گهڻي مدد ڪندو. مون کي اميد آهي ته منهنجي هيءَ ننڍڙي ڪاوش ضرور لاڀائتي ثابت ٿيندي هن سلسلي ۾ اسان جي اداري جي ڪارڪن محترم پارسا رضويءَ پڻ چڱي محنت ڪئي آهي ۽ هن ڪتاب جو سمورو مواد ڪمپوز به ڪيو آهي ته ان جا پروف به پڙهيا آهن، جنهن لاءِ کيس شاباس ڏيڻ کانسواءِ رهي نٿو سگهجي. پڙهندڙن جي رايڻ جو انتظار رهندو.

ڊاڪٽر فهميده حسين

چيئر پرسن

سنڌيءَ جي سکيا

(ديوناگري)

सिंधीअ जी सिख्या

(देवनागिरी)

سبق پهريون

مُڪمل ھندي اڪر

ھندي ٻولي ديوناگري اڪرن ۾ ڪاٻي کان ساڄي پاسي لکي ويندي آهي، جيڪي اڪر هن ريت لکيا وڃن ٿا:

ک	ڪ	ख	ک	ग	گ	घ	گھ	ङ	نگ
च	ڇ	छ	ڇ	ज	ج	झ	جھ	ञ	ڄ
ट	ٽ	ठ	ٺ	ड	ڊ	ढ	ڍ	ण	ڻ
त	ت	थ	ٿ	द	د	ध	ڌ	न	ن
प	پ	फ	ڦ	ब	ب	भ	ڀ	म	م
य	ي	र	ر	ल	ل	व	و	श	ش
ष	ش	स	س	ह	ھ				

جڏهن هندستان جي مسلمانن انهن اڪرن کي پنهنجي مقصد لاءِ استعمال ڪيو ته کين ڪيترن ئي عربي فارسي آوازن جا متبادل ٺاهڻا پيا ته جيئن ق، غ يا خ وغيره جا اکر به اچارڻ ۾ اچن. اهڙيءَ طرح هنن ساڳئي مخرج وارن اڪرن ۾ اضافي ٽپڪا ڏئي پنهنجو مقصد حاصل ڪيو. اهڙا اکر آهن:

फ़	ف	ख़	خ
क़	ق	त़	ط
ज़	ذ، ز ۽ ظ	स़	ص، ث

ان کانسواءِ ٻين هندستاني ٻولين ۾ موجود ڪي آواز به انهيءَ آئيوينا ۾ نه هئڻ ڪري ادارا ورتا ويا، جن ۾ ڙ ۽ ڙهه ڪي ڊ ۽ ڏ مان ٺاهيو ويندو آهي.

ड़	ڑ	ढ़	ڙهه
----	---	----	-----

ٻٽا وينجن

(Compound Consonants)

هنديءَ ۾ ڪي اهڙا آواز به آهن، جيڪي ٻن آوازن جو مرڪب آهن، ان ڪري انهن کي صحيح اچارڻ لاءِ نشانين ڏنل آهن. مثلاً:

’ڪش‘ جيئن ’لڪشمي‘ لکشمي ۾ آهي.
 ’تر‘ جيئن ’ترشُول‘ ترشُول ۾ آهي.
 ’گيا‘ جيئن ’آگيا‘ آگيا ۾ آهي.

क (ک) + ष (ش) = क्ष कَش

त (ت) + र (ر) = त्र تَر

ग (گ) + य (ي) = ज्ञ گِيا

پيا كي اڌا ڪر به ٿيندا آهن، جيئن پڙ ۾ ننڍڙي اڌا ر ر
وغيره. (ان بابت اڳتي سمجهايو ويندو).

سبق ٻيو

ديوناگري- سنڌي

اڄڪلهه هندستان ۾ عربي سنڌي لپيءَ سان گڏ ديوناگري- سنڌي لپي به ڪتب آندي وڃي ٿي ۽ ڪيترائي اسڪول، ڪاليج ۽ يونيورسٽيون ديوناگري لپيءَ ۾ به سنڌي پڙهائين ٿيون ۽ اڄ جو نوجوان نسل گهڻو ڪري سنڌي ٻوليءَ لاءِ ديوناگري لپي استعمال ڪري رهيو آهي (ڪجهه آڳاٽا گرامر ۽ ڊڪشنرين جا ڪتاب به ان لپيءَ ۾ لکيل ملن ٿا). انهيءَ لاءِ هنديءَ ۾ استعمال ٿيندڙ اکرن کي سنڌي اچارن سان هم آهنگ ڪرڻ لاءِ اکرن هيٺان ليڪون ڏئي حرفن طور مقرر ڪيو ويو آهي.

وضاحتون: جيئن اڳ ۾ بيان ڪيو ويو آهي ته عربي اچارن (اکرن) وارن حرفن کي هيٺان نقطا ڏئي ٺاهيو ويو آهي. اهڙيءَ طرح سنڌيءَ جا مخصوص اکر ٺاهڻ لاءِ وري قريبي مخرج واري اکر هيٺان ننڍڙي ليڪ ڏني وڃي ٿي. مثلاً:

ب لاءِ **ब** آهي ته **प** لاءِ **प**، **क** = **ग** ته **क** = **ग**، **ज** لاءِ **ज** آهي ته **च** لاءِ **च**، **ड** لاءِ **ड** آهي ته **ढ** لاءِ **ढ**. سنڌي **ग** ۽ **ज** لاءِ هنديءَ وارا انگ **क** ۽ **ज** اکر استعمال ٿين ٿا. البت **الف**، **ع** ۽ **ء** لاءِ هڪ ئي نشاني **अ** استعمال ٿئي ٿي.

مُڪمل سنڌي اکر

अ	।	ब	ब	प	भ	त	त
थ	ॆ	ट	ठ	ॆ	स	प	ॆ
ज	ॆ	ज	झ	ॆ	ज	च	ॆ
झ	ॆ	झ	ख	ॆ	द	ध	ॆ
ड	ॆ	ड	ह	ॆ	ज़	र	ॆ
ज़	ॆ	ज़	स	ॆ	श	स	ॆ
फ़	ॆ	त	ज़	ॆ	अ	ग	ॆ
ग	ॆ	फ	क़	ॆ	क	ख	ॆ
म	ॆ	ग	घ	ॆ	ङ	ल	ॆ
अ	ॆ	न	ण	ॆ	व	ह	ॆ
	ॆ	य		ॆ			ॆ

◆ (Aspirate): ह हे

ڏٺو وڃي ته آوازي/صوتي (Phonetic) اصول جي مدنظر سنڌيءَ جي آوازن جي پٺ ساڳي ترتيب هئڻ گهرجي، پر عربي- سنڌي الف-ب جي پٺيءَ واري ترتيب وقت بوقت متڄندي رهي آهي. هن وقت مروج ترتيب موجب متبادل ديوناگري اکر ڏنا ويا آهن.

هنڌيءَ جي اکرن واري هن ورهاست مان واضح آهي ته هر هڪ مخرج وارا اکر خاص ترتيب سان رکيل آهن. پهرين اوسرگ، پوءِ ان جو وسرگ جيئن **क** کانپوءِ **ख**، **ग** کانپوءِ **घ** ۽ آخر ۾ انهيءَ ساڳئي مخرج وارو نڪائون (Nasal) آواز **ङ** جيڪو **सङ्ग** يا **रङ्ग** ۾ ٻڌجي ٿو.

اهڙو ٻيو گهڻو آواز **ञ** آهي، جيڪو **कञ्ज** ۽ **पञ्ज** ۾ ٻڌجي ٿو. انهن جا قريبي آواز سنڌيءَ ۾ **ग** ۽ **ज** آهن، جن کي ديوناگري سنڌيءَ ۾ جيئن جو تيئن رکيو ويو آهي. ايئن ئي **स**، **श**، و کي لرزش وارن آوازن ۾ رکيل آهي. **न** ۽ **म** نڪاوان (nasal) آواز آهن. (ش جا ٻه آواز آهن). **ष**، **श**، جن کي سنڌيءَ ۾ هڪجهڙو ئي اچاري سگهجي ٿو. **क** ڏهن ڏهن **ज** کي مختلف نموني به لکندا آهن.

سبق چوٿون

سُر/حروفِ عِلت

Vowels

अ	ا	आ	آ	इ	إ
ई	इ	ए	ऐ	ऐ	اي
ओ	او	औ	او	ऊ	أو
		उ	أ		

سمجھائي:

1. अ ॥ आ :

هي اکر 'الف' جو متبادل آهي. ابتدا ۾ اُهو جيئن جو ٿيئن لکبو، پر اُن سان گڏ آ ماترا ملائي आ لکبو ته 'ا' جو آواز ٺهندو. ڪنهن به اکر جي اڳيان اها ماترا آ لڳائي ته ان جو آواز بگهو ٿيندو. جيئن ڪا ڪا، ڪا، ڪا، ڪا، ڪا، ڪا وغيره ۾ آهي.

2. इ إ :

ابتدا ۾ اِ لکڻو هجي ته ٻي لکبو. جيئن اِس اِس ۾ آهي. پر جيڪڏهن زير طور ڪنهن اکر سان ملايو ته اُن اکر کان

پهرين آ ماترا ملائبي. جيئن ڪِ ڪِ لڪڻ لاءِ ڪ ڪ کان
اڳ ۾ اها ماترا ملائجي ٿي.

3. اِي ٻِي

ابتدا ۾ ته ايئن ئي لکبي. وچ ۾ اِي جي آواز لاءِ آ ماترا ڪم
ايندي. مثال ڪِي ڪِي ۾ اها ماترا ڪ ڪ کانپوءِ لکيل آهي.

4. اِي اِي

ابتدا ۾ اِي لاءِ اهو اکر آهي، پر اکرن جي وچ ۾ ان جي
لاءِ ڪ ماترا ايندي. ڪنهن به اکر جي مٿان
ننڍڙي 'و' جهڙي شڪل جي ماترا ايندي ته ان جو آواز
اِي (اِي) جهڙو ٿي ويندو. مثلاً: ڪِي، ڪِي، سي، سي وغيره.

5. اِي اِي

اهو اکر ابتدائي آواز طور لکبو، پر جڏهن وچ ۾ اهڙو
آواز هوندو ته اهو ڪ ماترا سان ظاهر ڪبو. يعني ڪنهن
به اکر مٿان ننڍڙن ٻن ليڪن واري ڪ جهڙي ماترا هوندي
ته اکر جو اچار ٻئي سر جهڙو ٿيندو، جيئن: ڪِي، ڪِي، مئي
مئي وغيره.

6. او او

ابتدائي اکر طور 'او' لاءِ اهو سر لکبو، پر جيڪڏهن
صرف ڪنهن ٻئي اکر کي 'او' جو آواز ڏيڻو هجي ته اکر
جي اڳيان آ جي ماترا ڏبي. جيئن: ڪو، ڪو، سو
سو وغيره.

7. औ ओ

ابتدائي آواز طور او (ائو) ائين لکبو، پر جڏهن ڪنهن آواز کي ٻٽو سر ڏيڻو هجي ته پوءِ آ ماترا اکر سان ڏبي. جيئن: سو، پئو. ڀو.

8. उ

سر يا حرف علت اُ उ ابتدا ۾ استعمال ٿيندو، پر وچ ۾ پيش واري بناوٽ لاءِ اکر جي هيٺان ۾ ماترا استعمال ٿيندي، جيڪا اکر جي هيٺان ڏبي مثلاً: کُ، بُ، وغيره.

9. ऊ

اهو حرف علت ابتدا ۾ استعمال ٿيندو، پر وچ ۾ ماترا استعمال ٿيندي. جيئن: کُو، بُو وغيره.

ڪنهن به حرف علت کي نڪائون يا انوناسڪ (Nasal) ڪرڻ لاءِ ماترا مٿان ٽيڪو يا ڻ نشاني ڏبي آهي مثلاً: آن، کان يا کان. هنديءَ ۾ ان کي چندربندي به چون. مثال: سانول ساँवल، کونج कुँज.

البت جيڪڏهن 'ئون' جو اچار انوسوار (ٿورو اڌ/ چٽو ن) هجي ته پوءِ 'ن' جي نشان واري اکر न مان اڌ اڳتي ايندڙ وينجن سان ڳنڍبو. جيئن: گند कन्ध، سنڌ सिन्ध.

ساڳيءَ ريت اڌ چٽا کي ٻيا اکر به اڌ ڪبا آهن. ڊاڪٽر डाक्टर، هتي ڪ کي اڌ لکيو ويو آهي. درياھ दर्याह. هن ۾ ر ننڍڙي ڪري 'ي' کانپوءِ مٿان

لڳائي وئي آهي. پريم ۾ ننڍڙي اتر، پ ۾ ڳنڍي ويئي آهي. اهو ان وقت ڪيو ويندو آهي، جڏهن ڪي ٻه اکر پاڻ ۾ مدغم ٿيندا هجن يعني هڪڙو ٻنهي ساڪن ٻئي ۾ گم ٿي وڃي. هتي پڙ ۾ پ ساڪن آهي ۽ ر سان ملي وڃي ٿي. ساڳي ريت 'پرم' ۾ پ ساڪن آهي. ان صورت ۾ ساڪن ر اڳئين اکر مٿان ننڍي اڌ گول دائري جي صورت ۾ لکبي آهي. ڪڏهن ڪڏهن اکر کي ٻٽو ڪرڻ لاءِ يا زورائڻو اچار ڪرڻ لاءِ ٻه وينجن گڏ استعمال ڪيا ويندا آهن. مثلاً: مڇي مڇڙي (هن ۾ ڇ کان اڳ ۾ ڇ به لکيل آهي) يا: مک مڪڙي (هن ۾ ڪ کان اڳ ۾ اڌ ڪاف به آهي) پر عام رواجي لکت ۾ واحد اکر به هلي ٿو.

ماترائون ۽ انهن جو اڪرن سان ڳانڍاپو

اُ	ا	اي	اِ	آ	ا
ڪ	ڪ	ڪي	ڪِ	ڪا	ڪ
آن	ان	اُو	او	اِي	اي
اڻ	اڻ	اَو	او	اِو	او
بُو	بِ	بِي	بِ	با	ب
بُ	بُ	بِي	بِي	با	ب
بائ	بئ	بُو	بو	بِي	بي
باڻ	باڻ	بَو	بو	بِو	بو
پُو	پِ	پِي	پِ	پا	پ
پُ	پُ	پِي	پِي	پا	پ
پائ	پئ	پُو	پو	پِي	پي
پاڻ	پاڻ	پَو	پو	پِو	پو

يُو بُو يَان بَان تُو تُو تَان تَان تَان ثَان ثَان ثَان	يُ بُ يَيْن بُن تَان تَان تَان تَان تَان تَان تَان تَان	يِي بِي يُو بُو تِي تِي تُو تُو تِي تِي تُو تُو تِي تِي تُو تُو	ي ب يُو بُو ت ت تُو تُو ت ت تُو تُو ت ت تُو تُو	يَا بَا يِي بِي تَا تَا تِي تِي تَا تَا تَا تَا تِي تِي تَا تَا	ي ب يِي بِي ت ت تِي تِي ت ت تِي تِي ت ت تِي تِي ت ت
--	--	--	--	--	--

پو	پو	پو	پو	پو	پو
پا	پا	پا	پا	پا	پا
پو	پو	پو	پو	پو	پو
پا	پا	پا	پا	پا	پا
پو	پو	پو	پو	پو	پو
پا	پا	پا	پا	پا	پا
پو	پو	پو	پو	پو	پو
پا	پا	پا	پا	پا	پا
پو	پو	پو	پو	پو	پو
پا	پا	پا	پا	پا	پا

جھو	جھ	جھي	جھ	جھا	جھ
झू	झु	झी	झि	झा	झे
جھان	جھن	جھو	جھو	جھي	جھي
झां	झं	झौ	झो	झै	झे
جُو	جُ	چي	چ	جا	ج
जू	जु	वी	वि	वा	व
جان	جن	جو	جو	جي	جي
जां	जं	जौ	जो	जै	जे
چُو	چُ	چي	چ	چا	چ
जू	जु	ची	चि	चा	च
چان	چن	چو	چو	چي	چي
चां	चं	चौ	चो	चै	चे

دُو	دُ	دِي	دِ	دا	د
دُو	دُو	دِي	دِي	دا	د
دَانْ	دَنْ	دُو	دُو	دِي	دِي
دا	دَنْ	دُو	دُو	دِي	دِي
دُو	دُ	دِي	دِي	دا	د
دُو	دُو	دِي	دِي	دا	د
دَانْ	دَنْ	دُو	دُو	دِي	دِي
دا	دَنْ	دُو	دُو	دِي	دِي
دُو	دُ	دِي	دِي	دا	د
دُو	دُو	دِي	دِي	دا	د
دَانْ	دَنْ	دُو	دُو	دِي	دِي
دا	دَنْ	دُو	دُو	دِي	دِي

رُو	رُ	ري	ر	را	ر
رُو	رُو	رِي	رِي	رَا	رَا
رَانْ	رَنْ	رَو	رَو	رَي	رِي
رَاं	رं	رौ	रो	रै	रे
رُو	رُ	رِي	رِ	رَا	رِ
رُو	رُو	رِي	رِي	رَا	رِ
رَانْ	رَنْ	رَو	رَو	رَي	رِي
رَاं	رं	رौ	रो	रै	रे
رُو	رُ	رِي	رِ	رَا	رِ
رُو	رُو	رِي	رِي	رَا	رِ
رَانْ	رَنْ	رَو	رَو	رَي	رِي
رَاं	رं	رौ	रो	रै	रे

سُو	سُ	سِي	سِ	سا	س
سू	सु	सी	सि	सा	स
سَانْ	سَنْ	سَو	سو	سَي	سي
सां	सं	सौ	सो	से	से
شُو	شُ	شِي	شِ	شا	ش
शू	शु	शी	शि	शा	श
شَانْ	شَنْ	شَو	شو	شَي	شي
शां	शं	शौ	शो	शै	शे
صُو	صُ	صِي	صِ	صا	ص
सू	सु	सी	सि	सा	स
صَانْ	صَنْ	صَو	صو	صَي	صي
सां	सं	सौ	सो	सै	से

ضُو	ضُ	ضِي	ضِ	ضا	ض
زُو	زُ	زِي	زِ	زا	ز
ضَانُ	ضَنْ	ضَو	ضو	ضِي	ضِي
زَانُ	زَنْ	زَو	زو	زِي	زِي
طُو	طُ	طِي	طِ	طا	ط
زُو	زُ	زِي	زِ	زا	ز
طَانُ	طَنْ	طَو	طو	طِي	طِي
زَانُ	زَنْ	زَو	زو	زِي	زِي
ظُو	ظُ	ظِي	ظِ	ظا	ظ
زُو	زُ	زِي	زِ	زا	ز
ظَانُ	ظَنْ	ظَو	ظو	ظِي	ظِي
زَانُ	زَنْ	زَو	زو	زِي	زِي

عُون	عَا	عِي	عِ	عَا	ع
ऊ	उ	ई	इ	आ	अ
عَان	عَنَّ	عَو	عو	عِي	عِي
आं	अं	औ	ओ	ऐ	ए
عُو	عَا	عِي	عِ	عَا	غ
गू	गु	गी	गि	गा	ग
عَان	عَنَّ	عَو	عو	عِي	عِي
गां	गं	गौ	गो	गै	गे
فُو	فَا	فِي	فِ	فَا	ف
फू	फु	फी	फि	फ़ा	फ़
فَان	فَنَّ	فَو	فو	فِي	فِي
फ़ां	फ़ं	फ़ौ	फ़ो	फ़ै	फ़े

गु	ग	गु	ग	गा	गा
ङ	ङ	ङी	ङि	डा	डा
गं	गं	गु	गु	गु	गु
ङां	ङं	ङौ	ङो	ङै	ङे
लु	ल	ली	लि	ला	ल
लू	लु	ली	लि	ला	ल
लान	लं	लौ	लो	लै	ले
लां	लं	लौ	लो	लै	ले
मु	म	मी	मि	मा	म
मू	मु	मी	मि	मा	म
मान	मं	मौ	मो	मै	मे
मां	मं	मौ	मो	मै	मे

نُو	نَا	نِي	نِ	نَا	ن
نू	نُ	नी	नि	ना	न
نَان	نَنَّ	نُو	نو	نِي	نِي
नां	नं	नौ	नो	नै	ने
نُو	نَا	نِي	نِ	نَا	ن
णू	णु	णी	णि	णा	ण
نَان	نَنَّ	نُو	نو	نِي	نِي
णां	णं	णौ	णो	णै	णे
وُو	وُ	وِي	وِ	وَا	و
वू	वु	वी	वि	वा	व
وَان	وَنَّ	وُو	وو	وِي	وي
वां	वं	वौ	वो	वै	वे

سبق پنجون

الف ب وار ترتيب سان ڪي سنڌي لفظ ديوناگري لپيءَ

۾:

ا + خ = اخ	اک
ب + س + ر = بسر	بسرُ
ب + ڙ = بڙي	بڙي
بھ + ڙ = بھڙي	بھڙي
ت + ل + و + ر = تلوار	تلوار
تھ + ل + هو = تھلھو	تھلھو
ٽا + گو = ٽانگو	ٽانگو
ٿ + ڪ + ر = ٿڪر	ٿڪرُ
س + م + ر = سمر	سمرُ
پ + خو = پخو	پکو
ڄ + ڙ = ڄڙ	ڄڙ

जा + री = जारी	چاري
झं + डो = झंडो	جهنڊو
चा + डी = चाडी	چاڏي
छि + ति = छिति	چت
हौ + जु = हौजु	حوڙ
ख + तु = खतु	خط
द + र + ज़ी = दरज़ी	درزي
धा + गो = धागो	ڌاڳو
डा + क + णि = डाकणि	ڌاڪڻ
डा + क + ट + रु = डाक्टर	ڊاڪٽر
ढ + गो = ढगो	ڍڳو
ज़ + रो = ज़रो	ڙو
रि + ली = रिली	رلي
मा + डी = माडी	माڙي
ज़े + व + रु = ज़ेवरु	زيور
सि + जु = सिजु	سج

शी + शी = शीशी	شیشی
सा + बु + णु = साबुणु	صابُنُّ
ज़ + ई + फ़ु = ज़ईफ़ु	ضعیفُ
त्तो + त्तो = त्तोत्तो	طوطو
ज़ + र + फ़ु = ज़र्फ़ु	ظرفُ
ज़ + र + ब = ज़र्ब	ضرب
औ + र + त = औरत	عورت
गा + ली + चो = ग़ालीचो	غالیچو
फ़ + स + लु = फ़सलु	فصلُ
फ + णी = फणी	قٹی
क्र + ता + र = क्रतार	قطار
के + लो = केलो	کیلو
ख + जू + र = खजूर	کجور
गें + डो = गेंडो	گیندو
गु + ऊं = गुऊं	گٹون
घ + ङि + या + लु = घङ्गियालु	گھڑیال

आं + डु + रि = आडुरि	اڱر
ल + ग + डु = लगडु	لغڙ
म + छी = मछी	مڇي
ना + रं + गी = नारंगी	نارنگي
व + णु = वणु	ونڻ
वा + ड + णु = वाडणु	واڱڻ
ह + र + णु = हरणु	هرڻ
य + को = यको	يڪو

سبق چھون

سادا جملا

♦ هي ڀن آهن.

هي पन आहिन

♦ هو نانگُ آهي.

हू नांगु आहे

♦ اُهي چور هُئا.

उहे चोर हुआ

♦ هيءُ مٺُ آهي.

हीउ मटु आहे

♦ اها ڪٽُ آهي.

इहा खट आहे

♦ هيءُ ٻڪر ڪونهي ريڍ آهي.

हीउ बकरु कोन्हे रिढ आहे

♦ هيءُ انبن جو باغ آهي

हीउ अंबन जो बागि आहे

♦ هو ٻئي ڀائر آهن

हू बुरई भाउर आहिन

हू गड्डु इस्कूल वींदा आहिन
* هو گڈ اسكول ويندا آهن.

ही जाजी आहिन
* هي جاجي آهن.

हू पहलवानु आहे
* هو پهلوانُ آهي.

ही अ डेल आहे
* هيءَ ڊيل آهي.

ही बदक जा आना आहिन
* هي بدڪ جا آنا آهن.

ही खट जा पावा आहिन
* هي ڪٽ جا پاوا آهن.

हू गाबो आहे
* هو گابو آهي

हीअ छिति मथे आहे
* هيءَ ڇٽِ مٿي آهي.

* اڄ چنڊُ اڌ آهي.

अजु चंडु अधु आहे

♦ हो गहर तमाम वडो आहे.
हू घर तमाम वडो आहे

♦ हीयें कुहाडी कान्हे आरी आहे.
हीअ कुहाडी कान्हे आरी आहे

♦ हीयें बदक कान्हे बघु पखी आहे.
हीअ बदक कान्हे बघु पखी आहे

♦ हीयें कलमु अई कागजु आहिन.
हीउ कलमु अई कागजु आहिन

♦ हीयें टोपी कान्हे पगु आहे.
हीअ टोपी कान्हे पगु आहे

♦ ही कताबु सुठो आहे.
ही कताबु सुठो आहे

سبق ستون

گیت تئیء جا گڈجی گائیون!

गीत धणीअ जा गडिजी गायूं

گیت تئیء جا گڈجی گائیون!
गीत धणीअ जा गडिजी गायूं
جو ٿو تڙا مينهن وسائي،
जो थो थधिडा मीहं वसाए,
बाغن ۾ جو अब ڀچائي؛
बागन में जो अब पचाए
ويس ڪن ڪي جو پهراي
वैस गुलन खे जो पहराए
ان ڀچائي، گاهه اڀائي،
अनु पचाये, गाह उपाए
عرش ۾ جو تارا ٽمڪائي،
अर्श में जो तारा टिम्काए
تنهن مالڪ ڪي سڀ ساراھيون،
तहँ मालिक खे सभु साराहियूं
گیت تئیء جا گڈجی گائیون!
गीत धणीअ जा गडिजी गायूं

ان ۾ اناج، پاڇيون ۽ ميوا ٿيندا آهن.
इन में अनाज, भाज्रियूं अई मेवा थींदा आहिन।

پاڪستان ۾ ڪنڊ، ڪپڙي، لوهه، دوائن ۽ بين شين جا
ڪارخانا پڻ آهن.
پاڪستان में खंडु, कपड़े, लोह, दवाउन अई
बियन शयुन जा कारखाना पिणि आहिन।

اسان جي ملڪ جو جهنڊو اڇي ۽ سائي رنگ جو آهي.
असां जे मुल्क जो झंडो अच्छे अई साए रंग जो
आहे।

ان جي وچ ۾ چنڊ ۽ تارو آهي.
उन जे विच में चंडु अई तारो आहे।

اسين پنهنجي ملڪ جي عزت ڪريون ٿا.
असीं पंहँजे मुल्क जी इज़त कर्यूं था।

اسان جي ملڪ پاڪستان ۾ سنڌي، پنجابي، بلوچي،
پشتو، اردو ۽ ٻيون ٻوليون ڳالهائڻ وارا ماڻهو رهن ٿا.
असां जे मुल्क पाकिस्तान में सिंधी, पंजाबी,
बलोची, पश्तो, उर्दू अई ब्रियूं बोल्यूं गाल्हाइण
वारा माण्हूं रहन था।

اسين سڀ پاڪستاني پاڻ ۾ پيار ۽ محبت سان رهون ٿا.
असीं सभ पाक्सतानी पाण में प्यार अई मुहबत
सां र्हूं था।

اسان کي پنهنجي پياري وطن پاڪستان جي هر شيءِ
تمام گهڻي پياري آهي.
असां खे पंहँजे प्यारे वतन पाकिस्तान जी हर
शये तमाम घणी प्यारी आहे।

سبق نائون

سنڌ

سينڌ

سنڌ هڪ قديم خطو آهي.

سينڌي هڪ ڪڍي ڪڍي آهي.

سنڌ پاڪستان ۾ شامل آهي.

سينڌي پاڪستان ۾ شامل آهي.

سنڌ پاڪستان جو زرخيز صوبو آهي.

سينڌي پاڪستان جو ڏکڻوڀاڻو صوبو آهي.

سنڌ جي ٻولي سنڌي آهي.

سينڌي جي ٻولي سنڌي آهي.

سنڌي ٻولي هن خطي جي اصلوڪي ٻولي آهي.

سينڌي ٻولي هن خطي جي اصلوڪي ٻولي آهي.

آهي.

سنڌي هزارين سال پراڻي ٻولي آهي.

سينڌي هزارين سال پراڻي ٻولي آهي.

سنڌ ۾ 23 ضلعا آهن.

سينڌي ۾ 23 ڏيپا آهن.

سنڌ جي وچ مان سنڌو درياھ وهي ٿو.

सिन्धु जे विच मां सिन्धू दर्याहु वहे थो।
सन्तो दर्याहु, तारीखी दर्याहु आहे।

هن جي ڪپ تي ويد لکيا ويا هئا.
हिन जे कप ते वेद लिख्या वया हुआ।

ويدن ۾ سنڌ جي سارھ ٿيل آھي.
वेदनि में सिन्धु जी साराह थियल आहे।

سنتو درياھ سنڌ جي زندگيءَ جو ضامن آھي.
सिन्धू दर्याहु सिन्धु जी ज़िन्दगीअ जो ज़ामिन
आहे।

سنڌ جو قومي شاعر شاھ لطيف آھي.
सिन्धु जो कौमी शाहर शाह लतीफ आहे।

شاھ لطيف جو روضو پٽ شاھ ۾ آھي.
शाह लतीफ जो रोज़ो भिट शाह में आहे।

سنڌ ۾ موهن جو دڙو آھي.
सिन्धु में मोहन जो दिडो आहे।

موهن جي دڙي جي تهذيب هزارين سال پراڻي آھي.
मोहन जे दिडे जी तहज़ीब हज़ारें साल पुराणी
आहे।

سنڌ ۾ کينجھر ڍنڍ آھي.
सिन्धु में कींजर ढंढि आहे।

سنڌ ۾ کارونجھر ۽ کيرٿر جبل آهن.

सिन्ध में कारुंझर अई खीर्थर जबल आहिन।

किरत्र جبل ۾ نیشنل پارک آهي.

खीर्थर जबल में नेशल पार्क आहे।

سند سرسبز ۽ ستابو صوبو آهي۔

सिन्ध सर्सब्ज अई सताबो सूबो आहे।

ڪراچي سنڌ جي گاديءَ جو هنڌ آهي.

कराची सिन्ध जी गादीअ जो हंधि आहे।

ڪراچيءَ وٽان عربي سمنڊ شروع ٿئي ٿو.

कराची वटां अर्बी समुंड शुरू थिए थो।

سبق ڏهون

ڪير ڇا ڪندو آهي؟

ڪر ڪها ڪندو آهي

ڊاڪٽر مريضن کي دوا ڏيندو آهي.
ڊاڪٽر مريجن ڪه دوا ڏيندو آهي.

ٽپالي ماڻهن جي گهرن ۾ ٽپال رسائيندو آهي.
ٽپالي ماڻهن جي گهرن ۾ ٽپال رسائيندو آهي.

ڊرائيور گاڏي هلائيندو آهي.
ڊرائيور گاڏي هلائيندو آهي.

ڪلارڪ آفيس ۾ ڪم ڪندو آهي.
ڪلارڪ آفيس ۾ ڪم ڪندو آهي.

ماسٽر اسڪول ۾ پڙهائيندو آهي.
ماسٽر اسڪول ۾ پڙهائيندو آهي.

ماسٽريائي به اسڪول ۾ پڙهائيندي آهي.
ماسٽريائي به اسڪول ۾ پڙهائيندي آهي.

شاگرد اسڪول ۾ ڪاليج ۾ پڙهندا آهن.
شاگرد اسڪول ۾ ڪاليج ۾ پڙهندا آهن.

रान्दिग्र रान्द किड्न्दा आह्ण.
रांदीगर रांद् खेड्न्दा आह्ण।

सङ्गत्राशुं म्जसुमा ढाह्णु आह्ण.
सङ्गतराशु मुजसुमा ठाह्णु आह्ण।

गाङ्क गाढा गङ्गुणु आह्ण.
गायक गाढा गङ्गुणु आह्ण।

ढाङ्गु ढाङ्गु कढा आह्ण.
ढाङ्गु ढाङ्गु कढा आह्ण।

डुकाढार डुकाढ हलढाह्णु आह्ण.
डुकाढदार डुकाढ हलढाह्णु आह्ण।

लुङ्क लुङ्क आह्ण.
लेखक लुङ्क आह्ण।

ढुरसुढ मरुडुणु गङ्गुणु आह्ण.
ढुरसु मरुडुणु गङ्गुणु आह्ण।

सुढढुढुढु ढुढु ढुढु ढुढु आह्ण.
सुढढुढुढु ढुढु ढुढु ढुढु आह्ण।

डुढुढु ढुढु ढुढु आह्ण.
डुढुढु ढुढु ढुढु आह्ण।

وکیل عدالت ۾ مقدمو وڙهندا آهن.
वकील अदालत में मुक़दमो विडहंदा आहिन।

چوکیدار گهرن جي رکوالي ڪندا آهن.
चौकीदार घरन जी रखवाली कंदा आहिन।

سبق يارھون

انگ / عدد

اَنگ

۰	بۇڭى	بۇڭى
۱	ھىكۇ	ھىكۇ
۲	بۇ	بۇ
۳	تە	تە
۴	چار	چار
۵	پنج	پنج
۶	ئىككى	ئىككى
۷	سەت	سەت
۸	اڭ	اڭ
۹	نەن	نەن
۱۰	دۇھ	دۇھ
۱۱	يارنھن	يارنھن
۱۲	بارنھن	بارنھن
۱۳	تەرنھن	تەرنھن
۱۴	چوڭنھن	چوڭنھن
۱۵	پەندرنھن	پەندرنھن
۱۶	سورنھن	سورنھن
۱۷	سترنھن	سترنھن
۱۸	ارژنھن	ارژنھن
۱۹	ئۆيھن	ئۆيھن

२०	वीह	वیه
२१	एकीह	ایکیه
२२	बावीह	باویه
२३	टेवीह	ٹیویه
२४	चोवीह	چویه
२५	पंजवीह	پنجویه
२६	छवीह	چویه
२७	सतावीह	ستاویه
२८	अठावीह	اٹاویه
२९	उणटीह	اٹئیہ
३०	टीह	ٹیہ
३१	एकटीह	ایکٹیہ
३२	बूटीह	بٹیہ
३३	टेटीह	ٹیٹیہ
३४	चोटीह	چوٹیہ
३५	पंजटीह	پنجٹیہ
३६	छटीह	چٹیہ
३७	सतिटीह	ستئیہ
३८	अठिटीह	اٹئیہ
३९	उणेतालीह	اٹیتالیہ
४०	चालीह	چالیہ
४१	एकेतालीह	ایکیتالیہ
४२	बाएतालीह	बाँतलीह
४३	टेतालीह	टीतलीह
४४	चेएतालीह	चोँतलीह
४५	पंजेतालीह	पंजितलीह

४६

४७

४८

४७

५०

६०

७०

८०

९०

१००

२०००

छाएतालीह

सतेतालीह

अठेतालीह

उण्वंजाह

पंजाह

सठि

सतर

असी

नवे

सो

हज़ार

چائیتالیهه

ستیتالیهه

انیتالیهه

أئونجاهه

پنجاهه

سن

ستر

اسی

نوی

سؤ

هزار

كجهه اهڙا مثال، جن ۾ اڌ اکر بین اکرن سان گڏي لکجن
ٿا

खिद्यत

रोज़गार

इल्म

इस्कूल

ज़ख़ेज़

पर्वीरेश

सिन्ध

मुल्क

रस्तो

तब्येत

खान्गाह

خدمت

روزگار

علم

اسکول

زرخیز

پرورش

سند

ملک

رستو

تریت

خانگاہ

सम्झण
गाल्लेह
मज़हब
कंज्री
खुशबूइ
अनाकेली
मादेसों

समجهٹ
گالھ
مذهب
کنجری
خوشبوئ
انارکلی
مدرسو

مشق

ا अ	آ	إِ	إِي
أ उ	أُ	أِي	أَي
او ओ	أُو	أُنْ	أَنْ
ب ब	بَا	بِ	بِي

بَا	بُو	بِي	بِي
بَو	بُو	بِي	بَان
بَا	بَا	بَا	بِي
بَا	بُو	بِي	بِي
بَو	بُو	بِي	بَان
بَا	بَا	بَا	بِي
بَا	بُو	بِي	بِي
بَا	بُو	بِي	بَان

भो			
त त	ता	ता	तै
ठ तु	ठो	ठै	ठै
तो तो	तो	तै	तान
थ थ	था	था	थै
थु थु	थो	थै	थै
थो थो	थो	थै	थान

ج			
جو جو	جو	جَوَّ	جان
ج ج	جا	جَا	جِي
جُو جُو	جُو	جِي	جِي
چو جو	چو	چَوَّ	چان
چھ چھ	چھا	چھَا	چھِي
چھُو چھُو	چھُو	چھِي	چھِي
جھو	جھو	جھَوَّ	جھان

झो			
ज ञ	जा	जा	ज्या
जू जू	जू	ज्या	ज्या
जो जो	जो	ज्या	ज्या
ज च	जा	जा	ज्या
जू जू	जू	ज्या	ज्या
जो चो	जो	ज्या	ज्या

خ			
خ	خُو	خِي	خِي
خُو			
خو	خُو	خِي	خَان
خُو			
د	دا	دِ	دِي
د			
دُو	دُو	دِي	دِي
دُو			
دو	دُو	دَان	دَان
دُو			
دُو	دُو	دِي	دِي
دُو			
دُو	دُو	دِي	دِي
دُو			

ڈ ڈھ	ڈو	ڈي	ڈي
ڈو ڈھو	ڈو	ڈن	ڈان
ڈ ڈھ	ڈا	ڈِ	ڈي
ڈ ڈھ	ڈو	ڈي	ڈي
ڈو ڈھو	ڈو	ڈن	ڈان
ب بھ	با	بِ	بي
ب بھ	بو	بي	بي

دو	دَو	دَان	دَان
دو دو			
دو دو	دَا	دِ	دِي
دو دو	دُو	دِي	دِي
دو دو	دُو	دِي	دِي
دو دو	دَا	دِ	دِي
دو دو	دُو	دِي	دِي

ذو ذو	ذو	ذَنّ	ذَانّ
ر ر	را	ر	ري
رُ ر	رُو	ري	رَي
رو ر	رَو	رَنّ	رَانّ
ر ر	رَا	رّ	رّي
رُ ر	رُو	رّي	رَيّ
رُو ر	رُو	رُنّ	رَانّ

डो			
ز ज़	زا	زِ	زِي
زُ ज़ُ	زُو	زِي	زِي
زو ज़ो	زَو	زَنَّ	زَانَّ
स स	सा	सि	सि
सु सु	सु	सि	सि
सो सो	सु	सु	सान

ش	شا	شِ	شِي
श			
شُ	شُو	شِي	شِي
शु			
शु	شُو	شَنْ	شانْ
शो			
ص	صا	صِ	صِي
स			
صُ	صُو	صِي	صِي
सु			
صو	صُو	صَنْ	صانْ
सो			
ض	ضا	ضِ	ضِي

ج			
ض	ضو	ضي	ضي
ج			
ضو	ضو	ضن	ضان
جو			
ط	طا	ط	طي
ت			
ط	طو	طي	طي
ت			
طو	طو	طن	طان
تو			
ظ	ظا	ظ	ظي
ج			

ظ ज़	ظو	ظي	ظي
ظو ज़و	ظو	ظنّ	ظانّ
ع अ	عا	ه	هي
عُ उ	عُو	هي	هي
عو ओ	عو	عنّ	عانّ
غ ग	غا	فا	غي
غُ गु	غُو	غي	غي

गा			
गो	गो	गो	गो
फा	फा	फा	फा
फो	फो	फो	फो
फा	फा	फा	फा
फो	फो	फो	फो
फा	फा	फा	फा
फो	फो	फो	फो

قو फो	قو	قن	قان
ق क़	قا	قِ	قِي
قُ कु	قو	قِي	قِي
قو को	قو	قن	قان
ك क	का	كِ	كِي
كُ कु	कू	कِي	कِي
को	कू	कन	कान

को			
की	का	कै	किये
ख			
खु	खु	खी	खी
को	को	कौ	कौ
खो			
गी	गा	गै	गिये
ग			
गु	गु	गु	गु
गो	गो	गौ	गौ
गो			

گی م	گا	گی	گی
گی م	گی	گی	گی
گو گو	گو	گین	گان
گھ घ	گھا	گھ	گھی
گھ घु	گھو	گھ	گھی
گھو घो	گھو	گھن	گھان
گی م	گا	گی	گی

مُ मु	مُو मु	مي मि	مَي मि
مو मो	مَو मो	مَنْ मं	مَانَ मान
ن न	نا ना	نِ नि	نِي नि
نُ नु	نُو नु	نِي नि	نِي नि
نو नो	نَو नो	نَنْ नं	نَانَ नान
ن ण	نَا णा	نِ णि	نِي णि
نُ णा	نُو णु	نِي णि	نِي णि

هو हो	هو	هن	هان
ي य	يا	پ	پي
ي यु	يو	بي	بي
يو यो	يو	ين	يان

مددي ڪتاب

1. هندي- ريڊر وقار احمد رضوي، ڪراچي يونيورسٽي.
2. سنڌي- هندي ۽ هندي - سنڌي ڊڪشنريون.
3. انٽرنيٽ مان مختلف ويب سائيٽس کان پڻ مدد ورتي وئي.